

Székesfehérvár és Vidéke

Az újság a 130 éves múltú, azonos címmel megjelent napilap utódjaként a 2013-as Szent István Emlékév eseményeihez kapcsolódva jelenik meg.

Társadalmi, közművelődési és szépirodalmi
KÖZLÖNY

Megjelenés:
minden páros héten, csütörtökön
Székesfehérváron
Ingyenesen terjesztve

A TARTALOMBÓL: Helyben történt - 2. oldal • Múltidéző - 4. oldal • Fehérváriak mesélnek - 5. oldal • Civilben - 7. oldal

Hová építsük a reáliskolát?

Ezt a kérdést tette fel karcolatként jegyzett írásában a Gara-Bonciás név mögé bújó szerző 1886 januárjában a Szabadság című lapban. Az írás hangneme is azt sugallja, hogy bizony más téma nemigen akadt akkoriban, ami jobban foglalkoztatta volna a fehérváriakat.

„Reggel kijössz a kapun, két városatyát találasz ott fontoskodó képpel, azt tárgyalják: „hová építsük a reáliskolát?”. A kávéházban reggelizvén, a szomszéd asztalnál egy fiskális magyarázatja egy egész társaságnak: „hová építsük a reáliskolát?”. Bemész a hivatalodba, hivatalnoktársaid kikérik véleményedet: „hová építsük a reáliskolát?”. A vendéglőben ebédhez ülve, melléd telepszik egy reáltanár, s marhahúshoz garnírun gyanánt felteszi a kérdést: „hová építsük a reáliskolát?”.

Hová, háová, háová? De most nem ez a kérdés. Ám ez az írás jutott eszembe azonnal, amikor megláttam a január 30-i közmeghallgatásra gyülekező fehérváriakat a Városháza nagyteremben. Merthogy magam sem hittem volna, hogy manapság egy városi ügy a 130 évvel ezelőtti reáliskola kérdéshez hasonlóan ennyi embert megmozgasson a XXI. században. Többeknek már csak állóhely jutott az öt órai kezdésre, amikor is Cser-Palkovics András polgármester köszöntötte a megjelenteket, és felvázolta a közmeghallgatás célját, mely

szerepe szerint a város fenntartásába került múzeum jövőjére vonatkozó ötleteket, javaslatokat várnak a fehérváriaktól, hogy az önkormányzat ezeket is figyelembe vehesse a koncepció kidolgozásánál.

Szavai után Demeter Zsófia, a Szent István Király Múzeum igazgatója elevenítette fel az éppen 140 éves intézmény történetét, így mondandóját azzal kezdte, hogy minden házasság előtt meg kell nézni a menyasszonyt,

és bizony, jelen esetben az mondható el, hogy „öregecske a menyasszony, de gazdag”. A kezdetekben a Vármegyeháza helyiségeiben tárolt gyűjtemény 1911-ben vált nyilvánossá az Oskola utca 16. szám alatt, és 1913-tól kapott rendszeres állami támogatást. Az intézmény Marosi Arnold vezetése alatt vált jól strukturált gyűjteménnyé, kiállításokat, előadásokat szervezett, cikkeket publikált, és 1931-től kiadta a Székesfehérvári Szemlét. A mai múzeum megteremtése Fitz Jenő nevéhez fűződik, akit 1949-ben a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatótanácsa helyezte a városba. Ő alakította ki az osztályrendszert, és irányítása alatt vált nemzetközi hírűvé az intézmény.

A gyűjteményről szólva az igazgató elmondta, hogy hárommillió darabszámával a vidéki múzeumok között a legnagyobb gyűjteménnyel rendelkezik a fehérvári intézmény, ám a bemutatásnak és a raktározásnak fizikai akadályai vannak, egyre nagyobb szükség lenne raktárakra, bemutató helyiségekre. Ráadásul éppen a fehérvári múzeum a legjelentősebb hazai emlékek kezelője is, hiszen itt van a Romkert, amit Nemzeti Emlékhellyé nyilvánított az Országgyűlés, valamint várhatóan Gorsium is az intézmény hatáskörébe fog tartozni a továbbiakban is. Előbbi esetben szükség lenne egy épületre, ahol bemutathatnák az egykori koronázó bazilika köveit, utóbbinál pedig az egyre gyarapodó leletek tárolása jelent problémát.

folytatás a 3. oldalon

Nagy emberek a nagy tervek mellett

A városi vezetők nagy terveinek egy része valószínűleg csak terv maradt volna, ha mellettük nem sorakozik fel több „nagy ember”, azaz felelős vezető, aki minden erejével segíti a megvalósulást. Ők, Shvoy Lajos megyés püspök, Széchényi Viktor főispán, Marosi Arnold múzeumigazgató, Csikós Andor a Takarékpénztár igazgatója vagy Balassa Brúnó a tankerület főigazgatója, mindannyian a saját területükön önálló fejlesztéseket hajtottak végre. A sor bizonyosan joggal folytatható a városházi tisztviselőkkel, Láng Istvánnal, Schmidl Ferencsel, Molnár Tiborral és még sokakkal: papokkal, tanárokkal, mérnökökkel, megyei tisztviselőkkel. Mindannyiuk neve előfordul majd még. Egy igazi nagy ember, a hatalmas természetű, tekintélyes

miniszter fehérvári emlékeivel azonban külön is kell foglalkoznom. Hóman Bálint miniszterre dr. Altorjai Józsefné röviden úgy emlékezett: „Hóman minden sípszókor itt volt”.

Hóman Bálint (1885-1951) a vallás- és közoktatásügyi miniszteri tisztséget töltötte be 1932 és 1942 között kis megszakítással. Ez a megszakítás éppen az 1938-as Szent István év nyarán következett be. 1944-ig Székesfehérvár országgyűlési képviselője volt. Az ünnepi év előkészítésére a megye és a város közös Szent István Bizottságot hozott létre, melynek vezetését megválasztása után Hóman Bálint vette át.

folytatás a 4. oldalon

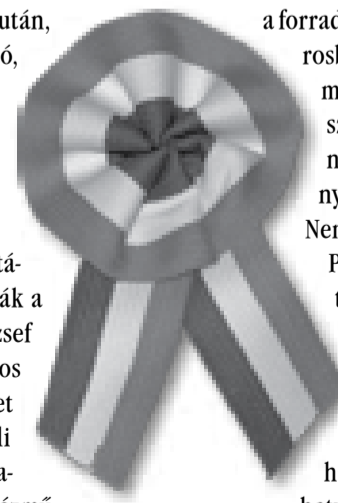
Forradalom!

Lapunk is részt vesz a forradalmi megmozdulásokban. De még mennyire! Egészen pontosan március 15-én, amikor ismételt fiatal forradalmárok lépik el a Belvárost Petőfivel az élükön. Merthogy az elmúlt két év után, már hagyománynak mondható, hogy idén is fiatalok idézik meg az 1848-as forradalmi hangulatot Székesfehérváron, mégpedig ezúttal honvédavatóval, és forradalmi cipőkészítéssel egybekötve. A belvárosban reggeltől késő délutánig változatos programokkal várják a fehérváriakat, és lesz most is József napi vásár. A gyerekek egy játékos kiképzés után elismerő oklevelet kapnak arról, hogy tiszteletbeli honvédeké váltak. A honvéd hagyományok mellett azonban a kézműves hagyományokat is ápolni szeretnék a szervezők, így minden évben más-más tevékenységet mutatnak be a közönségnek. Így lesz idén forradalmi cipőkészítés elsőként, az ebben részt vevő gyermekek haza is vihetik saját cipőjüket. De nem csak ezt vihetik haza. A Székesfehérvár és Vidéke egy forradalmi különszámmal jelenik

meg ezen a napon, amit a látogatók eltehetnek majd emlékké.

Petőfi Sándor szerepére most is szereplőt keresnek a szervezők, de rajta kívül meglepően sok a forradalom más nagy alakjai is a Belvárosban, ahol ezúttal is lesz lovasbemutató, valamint a forradalom és szabadságharc történelmi helyszínei: a Pilvax kávéház, a Landerer nyomda, Táncsics börtöne és a Nemzeti Múzeum is megélednek.

Pisch Norbert, a szervező Art Kulturális Egyesület elnöke szerint ez a megmozdulás nem csak azért jó, mert a hagyományoktól eltérően emlékezünk a szabadságharc kezdetére, hanem azért is, mert játszva tanulhatunk. A közönség is, amely bekapcsolódhat a forradalomba, és a diákok is, akik így jóval könnyebben tanulhatják történelmünk e jelentős eseményét. Ez egy élő történelemóra. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a szervezők meglátása szerint elsősorban a családok körében lett sikeres a két éve először megvalósított rendezvény megemlékezés.

MÁR INTERNETEN IS ...

Lapunk korábban megjelent számai fellelhetők az Echo Innovációs Műhely honlapján:

www.echoinn.hu/szekefehervar-es-videke

Ingyendiploma a Kodolányin

Tandíjmentességet kínál a legjobbaknak a Kodolányi János Főiskola. Az államilag finanszírozott helyekre való bejutási rendszerhez hasonló módon a Főiskola minden alapszakán lehet tandíj fizetése nélkül is diplomát szerezni, így döntött az intézmény Rektori Tanácsa.

A döntés szerint a hallgatóknak nem kell aláírniuk a röghöz kötő hallgatói szerződést, és a tandíjmentes helyek a nappalis hallgatók mellett a levelező és távoktatásos képzési formát választóknak is elérhetőek. A felvételi eljárásban a költségtérítési finanszírozási formát kell a jelentkezőknek megjelölniük és a jelentkezések feldolgozása után egy belső ponthatár fogja meghatározni, mely hallgatók szerezhetnek tandíjmentesen diplomát. Berta Ákos általános rektorhelyettes elmondta, hogy ezzel a döntéssel esélyegyenlőséget

szertnének biztosítani a hallgatók számára.

„Nagyon sok tehetséges diák van Magyarországon, aki tudásban, intelligenciában, értelemben gazdag, de anyagi lehetőségei korlátozottak. Szeretnénk, ha ők megtalálnának minket, és ne lenne rajtuk a költségterítés nyomása. Mi megteremtjük annak a lehetőségét, hogy a tehetséges diákok ingyen tanuljanak, cserébe azt várjuk, hogy mások számára példát, húzóerőt jelenítsenek.” – fogalmazott Berta Ákos.

A rektorhelyettes azt is elmondta, hogy a Kodolányira az elmúlt évek tapasztalatai alapján akár alacsonyabb pontszámmal is be lehet jutni az ingyenes helyekre, mint az államilag finanszírozott helyek minimum ponthatára. A jelentkezőknek már igencsak gondolkodniuk kell, hiszen február 1-jén megkezdődött a jelentkezési időszak, ami március 1-jén zárul.

CS-HT

Foto: Csillag-Hock Tamás

Művészpálánták bemutatkozása

A hogy az író nem az asztalfióknak ír, úgy az alkotó sem a négy falnak készíti műveit. Vagyis minden művész számára fontos, hogy megmutathassa önmagát művein, alkotásain keresztül. A szerencsésebbek ezt már egészen fiatalon, még művész növendékként megtehetik, ha van egy intézmény, amely ebben támogatja őket.

fejlődésüket. Bár a képzés tematikája azonos, az intézmény művésztanárai mindig igyekeznek a kötött lehetőségek között is megtalálni valami újat, ami a diákok számára érdekes, hasznos – mondta a kiállítás kapcsán Végvári Beatrix, az iskola művészeti képzésért felelős művésztanára. Persze a bemutató akkor igazán érdekes, ha látogatók is vannak. Nos, idén

Foto: Csillag-Hock Tamás

Nos, a Tóparti Gimnázium és Művészeti Szakiskola ilyen intézmény, hiszen most már több mint húszéves fennállása alatt minden évben teret adott diákjainak arra, hogy közös tárlaton mutassák be munkáikat, fejlődésüket. Így aztán a hagyományokhoz híven idén is megrendezték a Tópartis Tárlatot, ahol a szülők gyermekeik munkáiból láthatnak ízelítőt, a szakemberek pedig figyelemmel kísérhetik

az intézmény ezen a téren újított. Vizi László Tamásné igazgató elmondta, hogy ezúttal a kiállítás megnyitóját az éppen aktuális szülői értekezlethez igazították, így garantáltan minden szülő láthatta az alkotásokat. Ha pedig még tüzetesebben is kíváncsiak rájuk, február 14-ig újra megnézhetik őket az iskola nyitva tartási idejében.

CS-HT

Játékos katalógus

Ha az ember nem akar eltévedni, nem hárt, ha visz magával térképet. Valami ilyesmi célt szolgál az a kiadvány is, ami a Hetedhét Játékmúzeumban ad eligazítást.

Igaz, a napokban bemutatott kiállításvezető nem szó szerint vezet, hiszen nem vitrinről vitrinre, nem sorrendben ismerteti a gyűjtemény anyagát, mégis, eligazítást ad egy olyan világban, amit sokan nem ismerünk, vagy egyszerűen csak nem gondolunk arra, hogy nem csak játékeszközöket mutat be. Mert a játékok bizony árulkodnak sok mindenről. Először is arról, hogy micsoda remek mesterek dolgoztak rajtuk az elmúlt századokban. Aztán arról is, hogy miként nézett ki egy múlt századi

vagy még korábbi lakás. De azt is megtudhatjuk, milyen volt a korszak, amelyben a játékok készültek, és még arra is fény derülhet, hogy ezek az eszközök nem csak a szórakozás, de gyakran a tanítás, a nevelés eszközei voltak. Tehát a kiállításvezető mindezekről beszél. De nem csak erről. Hiszen látható itt egy másik gyűjtemény is, mégpedig Réber László grafikáiból. A könyvekből is jól ismert képeket, azok történetét, a művész életének főbb állomásait is bemutatja ez a könyv.

A kötet a Moskovszky-gyűjteményt bemutató részét Nagy Veronika, a Hetedhét Játékmúzeum vezetője, a Réber-gyűjteményről szóló részt pedig Gärtner Petra művészettörténész állította össze.

Foto: Csillag-Hock Tamás

Új beruházás Fehérváron

Új üzemet épített a Soyer Magyarország Kft. a székesfehérvári Alba Ipari Zónában Uniós támogatással. A 118 millió forintos beruházáshoz a hegesztéstechnikai cég mintegy 59 millió forintot nyert az Új Széchenyi Terv telephelyfejlesztési pályázatán. A teljes mértékben magyar tulajdonban lévő vállalkozás 2004-ben kezdte meg tevékenységét, és a német Heinz Soyer Kft. vezérképviselete hazánkban. Székely Zoltán tulajdonos-ügyvezető elmondta, hogy kezdetektől saját telephelyről álmotdott,

és amikor a válság beköszöntött, elhatározta, hogy csak megújuló energiát hasznosít a kivitelezéskor. Ennek jegyében a beruházás során a szigetelésre is fokozottan figyeltek, valamint napelem rendszer látja el a villamosenergia szükségletet, a fűtést, hűtést pedig geotermikus technológiával oldották meg. Így a rezsiköltség csökkenéséből fakadó megtakarításokat a vállalkozásba tudják visszaforgatni.

Molnár Tamás, a Közép-dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökség ügyvezetője elmondta,

hogy Székesfehérváron az elmúlt időszakban több sikeres pályázatról is dönthettek, akár az ipari parkok tekintetében, akár a belváros megújítása kapcsán. Tóth Ferenc, az Alba Ipari Zóna ügyvezetője arról számolt be, hogy a gazdasági válság ellenére vannak cégek, amelyek fejleszteni tudnak. Ezt jelzi, hogy az Alba Ipari Zónában az elmúlt időszakban több új beruházás készült el, és folyamatban vannak további fejlesztések. Hozzátette, hogy a park bővítésének nincs területi akadály, és továbbra is várják elsősorban a fehérvári vállalkozásokat.

CS-HT

AGM

ALBA CIVIL MÉDIA
Szociális Szövetkezet

Vállaljuk adásműködésű rádiós spotok,
televíziós referenciafilmeket,
PR cikkek, honlapok, hirdetések,
kiadványok, arculatok, kiállítási standok,
roll up-ok elkészítését és
kivitelezését.

Hová építsük a reáliskolát?

folytatás az 1. oldalról

Demeter Zsófia tájékoztatója után a megjelent fehérváriak vehették át a szót. Meglepő módon az érdeklődők többsége nem kívánt hozzászólni, csak hallgatóként, megfigyelőként vett részt a közmeghallgatáson. Néhány érdekes észrevétel mégis felvetődött. Dr. Pásztor László többek között egy ipartörténeti kiállításra tett javaslatot. Véleménye szerint az Ikarus és a Videoton városában sokakat érdekelne egy olyan kiállítás, ahol az itt készült buszokat, elektronikai eszközöket mutatná be. És hogy hol? Erre is van elképzelése, mégpedig azt javasolta, hogy a városban a közelmúltban bezárt nagyáruházak üresen álló tereit lehetne ilyen célokra hasznosítani.

Dr. Pásztor László hozzászólását követően Kovács Kristóf, Aba-Novák Vilmos unokája kapott szót, aki nehezményezte, hogy a kimondottan a művész pannójának készült Csók István képtárban csak ritkán látható a magyar-francia történelmi kapcsolatokat bemutató, Picasso csodálatát is kiváló monumentális műve. Válaszában Cser-Palkovics András polgármester ígéretet tett, hogy ez a jövőben változni fog, hiszen már jelenleg is sikerült megoldani, hogy bemutathassák Aba-Novák művét.

Fekete Ferenc hozzászólásában azt szorgalmazta, hogy a város támogassa a diákokat abban, hogy minél több múzeumi programon vehessenek részt, mivel tapasztalatai szerint

ez érdekes a fiatalok számára, és hasznos tudáshoz jutnak a múzeumi foglalkozások által. Mint mondta, ezt a diákok is igénylik.

Balsay István a város és a megye fejlesztésével, és a 2014 és 2020 közötti időszak uniós forrásainak felhasználásával foglalkozó fórum vezetőjeként szövegezte a múzeum fejlesztési elképzeléseit. Mint mondta, ebben az időszakban átalakul a pályázati rendszer, és addig fontos, hogy a város befejezze az előző időszakban elnyert források felhasználásával megkezdett munkákat. Hozzátette: a szakemberek törekvése az, hogy a Velencei-tó, Székesfehérvár és a dél-balatoni vidék bevonásával minél nagyobb, komplettebb kínálatot tudjanak adni a látogatóknak.

A közmeghallgatás végén Demeter Zsófia, a Szent István Király Múzeum igazgatója összegezte az elhangzottakat. Mint mondta, az ötletekkel, javaslatokkal egyetért, hiszen ezekkel már korábban is foglalkoztak a múzeum szakemberei, ám a legtöbb elképzelés megvalósításához anyagi vagy személyi feltételek hiányoznak, így reményét fejezte ki, hogy a fenntartóváltás ezen a téren kedvező változásokat hoz. Cser-Palkovics András polgármester pedig arról beszélt, hogy a város nem csak fenntartani, hanem fejleszteni is kívánja a múzeumot, így ha kell, megtalálja az ehhez szükséges forrásokat.

Csitáry-Hock Tamás

Szól a rádió...

Mégpedig a Vörösmarty Rádió, amelynek adásában hétvégenként civil műsorokat is hallhatnak a fehérváriak.

Szombatonként 15.00 órától például a **Kap-Tár-Pont** számol be fiatalokat érintő és érdeklő témákról, többek között az önkéntesség fontosságáról, de beszélnek kedvenc filmjeikről, könyveikről, zenéikről is.

A **Kontroll magazin** 16.00 órától abban nyújt segítséget a fehérváriaknak, hogy tudatos, a fogyasztói jogaikért kiálló magatartást alakíthassanak ki. Természetesen nem csak elméleti kérdésekkel foglalkozik a műsor, de valóságos példákon keresztül is támpontokat ad a fogyasztóvédelem világában való eligazodáshoz.

Fontos kérdés az esélyegyenlőség, a **Csillagkapu** című műsor vasárnaponként 14.00 órától hallható a 99.2-es frekvencián. A műsor bemutatja a különböző fogyatékkal élő problémáit, társadalmi és egyéni értékeit, a többségi és a kisebbségi csoportok közötti konfliktusok természetét, azok helyes kezelési módjait. A műsorok sikertörténetekről is beszámolnak, valamint teret adnak a karitatív felajánlásoknak, ezzel is fejlesztve a társadalmi szolidaritást.

A szombat és vasárnap délutáni kínálatban szerepel még a civilek életét bemutató műsor, a **Civil vitamin**, a környezetvédelmet erősítő **Zöld gallér**, és a kisgyermekes szülőknek tanácsokat adó **M-Patika**.

Csitáry-Hock Tamás

Vörösmarty Rádió FM 99,2 MHz

Hétvégenként civil műsorokkal!

Az Intelmek időszerűségéről

Amikor megosztottam a Facebook-on A Szabadművelődés Háza és Székesfehérvár városának nagyszerű kezdeményezéséről a hírt és a meghívót, egyik ismerősöm a következőképpen reagált: „...ez a pályázat köszönő viszonyban sincs a valósággal, de nagyon kedves ötlet.” Lehet, hogy arra gondolt, hogy sem István királynak, sem a „Fogadj szót, Fiam!”-féle felszólításnak nincs 2013-ban aktualitása?

Szeretném cáfolni az egyébként jó szándékú észrevételt. De el kell ismernem, hogy van létjogosultsága az ilyenféle kétkedésnek, adott esetben az ironikus hangnak is, hiszen oly sok mindenben bizonytalanodik el napjaink embere. Elbizonytalanodik az értékválság miatt, az erkölcsi és a mesterségesen létrehozott gazdasági válság miatt. És elbizonytalanodik a gyermeknevelés és a gyermek óvása kérdésében is. Közelmúltunk szörnyű tragédiái, egy-egy gyermek eltűnése és halála számtalan gondunkat jelzi. Azt, hogy nem tudunk mindig megfelelni, nem tudjuk mindig biztosítani lányaink és fiaink biztonságát. A modernnek nevezett világ, az ördögi erők, a megtévesztések, a kísértések, a csábítások, a pénz hatalma, a hazug eszmények mind-mind leleskelnek ránk, gyakran a legsunyibb módon, a legmegtévesztőbb eszközökkel. Gyakran találkozunk hamis profétákkal, kecsegtető ajánlatokkal, törbe csaló szándékokkal. Ezekkel a sötét erőkkel áll szemben az, ami első királyunknak a fiához szóló intelmeiből árad. És még egy kérdés fölvetődik: a király meg tudta-e óvni fiát a rá leselkedő veszélytől? A tényleges és jelképes vadkanok világában.

Gondolkodásra készítő kérdések ezek. Márpedig vadkanok most is vannak, és elsősorban nem az erdőben élők az ellenségeink. És a fenti kérdések egy csöppet sem kérdőjelezik meg a nagy király intelmeinek igazát, és azt sem, hogy hasonló szellemben kell ma is intenünk gyermekeinket. Nem a középkor, hanem a mai

világ viszonyai között. Tudván azt is, hogy sajnos, az emberiség nem tanul korábbi vétkeiből. Háborúznak, ölnek ma is szerte a világban. S bizony nem a Tízparancsolat, a Hegyi beszéd és a Szeretethimnusz szellemében él az emberiség többsége. Sőt, megesett és megesik, hogy Jézus nevében követik el gyalázatos tetteiket, mintegy megcsúfolásaként a legtisztább forrásnak. Hol kereszttel a kézben irtanak indiánokat, hol máglyára küldik a másként gondolkodókat, hol kufárok birodalmává szegényítik a szent helyeket. Pedig az erőszakmentesség és a szeretetközpontúság atyja nem erre tanítja az embert, sem az ember fiát, lányát.

Az Intelmek szerzője tudatában volt a jézusi tanításnak. „A mi urunk Jézus Krisztus nevében” – olvassuk mindjárt az elején. Szigethy Gábor írja: „Amikor István király, háta mögött egy elporladt pogány évezreddel, 1015-ben papírra vetette - vagy tudós szerzetesével megíratta - intelmeit, amikor csak beszélt magyar nyelvünk helyett az árnyalatokban és írásbeliségben gazdag latin nyelven megalkotta erkölcsi testamentumát, amikor Imre herceget életre, uralkodásra, emberségre akarta atyai szóval tanítani - így szölte: sis honestus.” Vagyis: légy becsületes! Lehet-e ennél örökérvényűbb, ha tetszik, ma is időszerű intelmet mondanunk? És életre, emberségre, ha nem is uralkodásra buzdításban lehet-e többet mondanunk?

Igen, ott a kétezer éves, és annak nyomán ez az ezeréves, és magyar elmélkedés és bölcsesség. Egy örökké érvényes erkölcsi igazság. És szó van itt a hit megőrzéséről, az imádság megtartásáról, az előljárók iránti tiszteletéről, a türelem gyakorlásáról, a vendégek és a jövevények befogadásáról, arról, hogy a fiak kövessék elődeiket, a kegyességről és az irgalmasságról. „Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz, őrizd szívedben mindig az isteni intést: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot!” – írja a király. Nincs szükség semmiféle erőltetett aktualizálásra, anélkül is érezzük, hogy ezer esztendő távolából is ható és érvényes intések ezek. Ma is, amikor változatlanul oly sok a szenvedés, a vér a világon,

amikor hitükért és meggyőződésükért embereket küldenek a túlvilágra, amikor oly sok az üldözés és a fájdalom. Igen, azt hiszem, az irgalom a legfontosabb érték. Az igazán jézusi és keresztény. De csak az eredeti értelemben. Ahogy ezt a fogalmat Németh László is utolsó regénye címébe emelte. Azt a Kertész Ágnes nevű orvostanhallgatót a középpontba állítva, aki élethivatásának tartotta az irgalom-központú küldetést, hogy megtanítsa futni, járni a sánta emberiséget. Más szempontból az is tanulságos, amit 1936-ban hasonló című versének végén József Attila ír: „Amíg a világ ily veszett, / én irgalmas leszek magamhoz.” Hiszen felebarátunkat is úgy szerethetjük, mint tenmagunkat...

És ebben közvetve az is benne van, hogy mindent magunkból kell kezdenünk. Reményik Sándor szerint a béke is idebenn kezdődik, a viharos világ közepette. És azt is tudjuk a legtisztább forrásból, hogy azt kell kívánnunk másoknak, amit magunknak is kívánunk. Gyermekeinknek, unokáinknak is. S közben szólni arról nekik, hogy forduljanak vissza a legősibb értékekhez. A legmodernebb világban is. A legújabb felfedezések korában is. És tudják: a tűz vagy éppen az atom fölfedezése is hozhat áldást, de átkot is. Mint az általuk olyannyira használt világháló is. Egyfelől a tudás megszerzésének hatalmas lehetőségét, de ugyanakkor a sánta világ könyörtelen pusztítását is. Tudniuk kell a legifjabb nemzedékeknek, hogy az előbbivel érdemes csak élni. Az nem a halálba, de az életbe vezet. És nem a múlt örömei hazug világába.

Alapvetően más történelmi és társadalmi környezetben, más civilizációban és kultúrában ennek megfelelően gondolkodott a szent király is. Korának legkorszerűbb módján. Van, amit nem is kell lefordítanunk korunk nyelvére belőle. „Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz.”

Bakonyi István

(Elhangzott 2013. február 1-jén A Szabadművelődés Házában, a Fogadj szót, fiam! pályázat meghirdetésén.)

• PÁLYÁZAT •

Fogadj szót, fiam!

Akár e sorok írójának személyes dörgegelme is lehetne e három szó, de most egészen másról van szó. A város önkormányzata és A Szabadművelődés Háza ugyanis felhívással fordul a magyar anyanyelvű pedagógusokhoz, hogy Szent István halálának 975. évfordulóján, államalapító királyunkhoz hasonlóan fogalmazzák meg intelmeiket.

A pályázat természetesen a „Fogadj szót, fiam!” címet kapta. A tematikai kötöttségen túl, terjedelmi vagy formai korlát nincs, a pályázat kiírói eredeti, másol még nem szerepelt, meg nem jelentetett műveket várnak.

A beküldött írásokat háromtagú, szakértő zsűri értékeli. Az első három helyezettet 150, 125 illetve 100 ezer forint értékű könyvtalányban részesítik.

A ma fiataljaihoz szóló intelmeket június 30-ig várják A Szabadművelődés Háza címen: 8000 Székesfehérvár Fürdő sor 3.

Így emlékeztek ők...

Nagy emberek a nagy tervek mellett

folytatás az 1. oldalról

Bevallom, sokáig úgy gondoltam, hogy a városvezetők által felvázolt programból Hóman Bálint miniszter csinált fehérvári képviselővé választása után a város egészét átfarmáló városfejlesztési koncepciót, majd államférfiúi hatalma, miniszteri segélyei és történelmi tekintélye segítségével vett részt a megvalósításban. Ma úgy látom, hogy nem egészen így történt. Az iratok, a visszaemlékezések és persze az adomák tükrében mára arról tudok beszámolni, hogy a gondosan megalapozott koncepcióhoz választottak képviselőt: kormányzati szerepkörből tekintélyes államférfit, jó társadalmi kapcsolatokkal, kiváló tudóssal, az Árpád-kor elismert kutatóját, akinek tudósi tekintélye, intézményi múltja megfellebbezhetetlen. Bizonyára vonzóvá tette a személyt az is, hogy a városunkban felnőtt Klebelsberg Kunó által megalapozott kultúra-pártolás és közoktatásügyi elképzelések, illetve fejlesztések alapján állt, s annak új irányokat is szabott. Lehet, hogy az is segített a választásban, hogy éppen ebben a korszakban jelent meg a fehérvári születésű és itt tanult Székfű Gyulával társ-szerzőként írott műve, a máig is legjobb magyar történelmi összefoglalóként számon tartott Magyar Történet.

Mindezen szempontok szóba kerültek jelölésekor, s ezekről a korabeli lapok híven beszámoltak. Persze az ellenzékiek arról is, hogy Hómannak semmi köze Fehérvárhoz, de még Fejér megyéhez sem. Tudósítanak arról, hogy gróf Károlyi Gyula mandátumról való lemondása után a kormányparti választók előbb táviratban, majd Széchényi Viktor főispán által, illetve egy száz fős küldöttséggel kérték fel a minisztert a mandátum elvállalására. Kaltenecker Viktor felsőházi követ felkérésére a miniszter örömmel hangsúlyozta, hogy elvállalja a feladatot, hiszen „igenis fehérvári vagyok, ismerem annak történetét és amikor előttem áll a város minden rendű és rangú embere, azt az egységet látom megnyilatkozni, amelynek alapját kilencszáz évvel ezelőtt vetették meg.” Persze megszületett az aktuális fehérvári kortesnóta is, amelyet szerzője 1932. november 19-én ajánlott Hómannak a Kossuth-nóta dallamára:

„Fehérvári jó magyarok / Csak Hómanra szavazzatok / Úgy derül fény a hazára / Munka, s jólét Fehérvárra / Éljen népünk nagy barátja / Éljen a Hóman!”

Az elfogadó vezércikknek a következő napokban a tudóst, a múzeumigazgatót és a minisztert ünnepelték. A képviselőjelölt kultuszminiszter programbeszédében Székesfehérvár városát minden magyar városok anyjaként említette. A jelöléskor a múzeumigazgató különösen örült: a képviselő megjelent a múzeumban és a múzeumegyesület választmányi ülésén, a múzeumot anyagilag támogatta, gyűjteményébe műtárgyakat letétbe helyezett, kiállításokat nyitott meg. 1933-ban már Marosi Arnold elmondhatta: „A legnagyobb öröm [...] muzeális életünket érte. Hisz sorsa annak a kezébe került, akinek a történelem talaján gyökerezett lelke, eszmevilága a múzeumokkal közös forrásból táplálkozik, és aki, mint a Magyar Nemzeti Múzeum volt főigazgatója és a közgyűjtemények országos felügyelője közvetlen tapasztalatból ismeri, tiszteli a múzeumok nemzetnevelő hivatását, tudományos értékét...”

Megfelelő ember került hát a megfelelő helyre, hiszen az őskoronázó faluból modern

nagyvárossá váló Fehérvár ásatott, szobrokat állított, műemlékeket újíttott fel, építkezett, várost fejlesztett tehát, és közben megteremtette a növekvő számú lakosság életlehetőségeit is. Munkahelyeket, infrastruktúrát, ipartelepeket létesített, lakásokat építtetett. Mindezt olyan erővel mutatta meg országnak-világnak, olyan horderejű ünnepségeket rendezett, hogy még saját lakóit is meggyőzte arról: érdemesek erőfeszítéseik.

Hóman képviselő úr mindezt nagyon tiszteletre méltó módon, minden eszközzel se-

gítette, de nem tolakodott az élére. 1939-ben másodszori újjáválasztása után kiadott beszámolójában is jelezte: tudatosan kíván a háttérben maradni. „Ha az én segítségem és támogatásom hasznára volt e városnak és polgárainak, abban érdemem kevés van, csak kötelességemet teljesítettem, s ahogy beköszöntő beszédemben tartózkodtam az ígéretektől, most beszámolóm alkalmával is tartózkodni kívánok az önmagam dicséretétől.” Az eredményeket az itteni vezetők, és a polgárság érdemének tartotta, hangsúlyozva: jó csapatot talált.

A fehérvári ünnepségek egyik központi figurája, mint a Szent István Emlékbizottság

vezetője, dr. Hóman Bálint volt. Mindegyik alkalommal beszédet mondott, avatott, koszorúzott vagy a kormányzónét kísérte. A joviális, szeretetre méltó Hómant nagyon megszerette a fehérvári úri társaság. Az urak rá hivatkoztak, tőle vártak híreket, a hölgyek megismerkedtek feleségével, Bora asszonnyal, s persze megállapították, hogy a képviselő úr sokkal jobb társalgó, a társaság kedvence. Az akkori nyakigláb süldő leánykák máig is emlékeznek arra, hogy a képviselő miniszter nekik is kezecskölt.

Csitáry polgármester is szeretettel emlékezett: „Hóman Bálint nagyon szeretett Fehérváron időzni, évente több napot is itt töltött. Februári névnapját rendszerint a városban ünnepelte meg, amikor fiaim nagy örömmel mindig szünet volt. A ciszter rendház apáti lakosztályában szállt meg, s gyakran láttuk vendégül. Igen szeretett jól és sokat enni, és így nagyon élvezte kosztunkat[...] Mivel cukorbeteg volt, külön készítettem neki édességet. Ezt megette, azután alaposan fogyasztott a másik készítményből is [...], igen élvezetes csevegő volt. Közvetlenségéért és segítőkészségéért a fehérváriak is megszerették.”

Csitáry a főispánságáról történt elmozdítása után Hóman együttérző levelére is ilyen hangnemben válaszolt: „Hosszú közpályám legnagyobb öröme, büszkesége és nyugodtan elmondhatom: szinte kizárólagos formálója az volt, hogy megismerhettelek, hálás tisztelő és hűséges munkatársad lehettem [...] A Te inspiráló, lelkét alakító és minden akadályon átsegítő támogatásod nélkül valójában semmi sem történt volna és én most csak a valóra nem váltott színes álmokképeket vinném magammal és nem láthatnám egy külsejében, belsejében megújult város annyi sok kedves jelén, hogy nem hiába dolgoztam.”

Hóman Bálintról sok helyi adoma emlékezik meg. Dr. Altörjai Józsefné igen tanulságosat mesélt: „Akkoriban a miniszteriális és a legmagasabb kormányhivatalokban ülők autóinak rendszáma RR betűjelű volt. Így Hómannak is ez járt, amíg miniszter volt. 1938. júliusi lemondása után is a Szent István Emlékbizottság élén maradt, na és ő volt a Képviselőház ünnepi szónoka is. Az ünnepi fehérvári országgyűlés még hátra volt, kijárt tehát neki az autó, de nem az RR-es rendszám. Nagyon vártuk, hogy milyen kocsival érkezik az országgyűlésre. Meg is jött, a rendszáma VV-vel kezdődött. Rögtön meg is oldottuk a rejtélyt: Volt Valaki.”

Dr. Baróth Erő mesélte: városzerte úgy tudták, hogy Hóman képviselő a fehérvári polgárok „kékbeli” viseletét készítette el magának, s ezt hordta az ünnepi alkalmakkor a díszmagyar mentéje alatt.

A kék posztóból készült öltözetet régen csak a polgárjoggal bírók, újabban, ennek emlékeként, a módos gazdák viselték. Ilyen ruházatban ábrázolták a Székesegyház főhajójában Fehérvár első polgármesterét a kép restaurálása előtt. Láng Hugó és dr. Jéhn Ferenc úgy emlékezett, hogy Hóman Bálintot mintázta meg Ungváry László szobrászművész a városháza udvarán 1942-ben felállított Szószóló szobor alakjában. Ha mindez nem is lenne pontosan így igaz, jellemző a két történet Hóman Bálint fehérvári népszerűségére. Végezetül megjegyzem: sajnos, a szobor a Városháza udvaráról 1944-45 fordulóján eltűnt. Keressük!

Demeter Zsófia

A kívül maradt medve és más jelek a tavasz körül...

Száguldó, egyre kapkodóbb századunkban szinte teljesen megfeledkezünk múltunkról, történelmünkéről. Elfelejtjük mennyi tanulságot és megőrkítésre érdemes momentumot őriz világunk, országunk, jelen esetben leginkább városunk története, pedig nem kerülne nagy erőfeszítésünkbe feltárni és megismerni ezeket. Kikapcsolódásként is szolgálhatna, ha egy-két órára kiszakadnánk a mindennapok forgatagától, beülnénk a könyvtárba egy régi könyv, újság társaságában, ezáltal is újabb és újabb részleteket megismerve elődeink életéből. Ám ha erre nincs ideje a tisztelt Olvasónak, akkor tartson velem most egy rövid időutazásra, amely a 75 évvel ezelőtti Fehérvárra repít minket vissza a korabeli újságok segítségével.

„Egy szegedi uriaszony és Aujedzky Irén 100-100 pengőt, Hutzler Antal ny. Máv. főművezető 25 pengőt adományoztak a Prohászka-émléktemplom padjaira. A nemeslelkű adományokért ezuton is hálás

köszönetet mond a templomépítő bizottság. A szükséges padokból még 11 pad hiányzik. A templomépítő bizottság ezuton kéri azon

társadalmi intézményeket, egyesületeket, amelyek még nem ajánlottak fel padot az emléktemplom javára, hogy szíves áldozat

Titkos helyek 2.

Közösségek

Megerkezik és leül, és tele van lendülettel, és ragyog a szeme, mint mindig, és mesél, ízeseen, lendületesen – mint mindig. Aztán azt mondja váratlanul, hogy közeleg a nyugdíj, mert már elmúlt hatvan éves, én pedig biztos vagyok benne, hogy csak elszámolta, de mindegy is, mert szerencsére nem matematikaórát tartani hívtam a kávéházi asztal mellé. Sorozatunk második részében Adorján Viktor színházi rendezővel, a Gárdonyi Géza Művelődési Ház igazgatójával eredtünk fehérvári titkos helyek nyomába. Mert mindenkinek van egy titkos helye, ahol jó lenni, vagy amihez kedves, fontos, életre szóló emlékek fűzik.

– Mi már annyi mindenről beszélgettünk, de azt például még nem tudom, hogyan kerültél Fehérvárra.

– Az egy elég kalandos történet volt. Ott kezdődött, hogy Péterffy Attila idejött Dunaujvárosból, a Bartók Művelődési Központ igazgatói posztjáról, és ő lett a Vörösmarty Színház igazgatója. De előtte nem sokkal már elkezdett egy tanulmányt készíteni az akkor induló nyíregyházi színház igazgatói pályázatára. Illetve akkor még nem volt pályázati rendszer, de kértek egy szakmai anyagot. Akkor felmerült, hogy ha ő megkapná ezt a beosztást, számíthatna-e rám a munkatársai között.

– Akkoriban hol tanyáztál főhivatás-szerűen?

– Én akkor a Bemutató Színpadnál meg a Pont Együttesnél, Dunaujvárosban. De már akkor is sokat beszélgettünk Attilával arról, hogy mi ketten együtt mit tudnánk elképzelni egy hivatásos színház vezetésében. Aztán jött a fehérvári lehetőség, és ő természetesen ezt választotta. Én meg ott maradtam Dunaujvárosban, de – anélkül hogy így utólag bárkit meg akarnék sérteni – valahogy az volt az érzésem, mintha ott módszeresen bontanák le mindazt, ami addig felépült több mint egy évtized alatt. És egyszerűen elkezdtem nem jól érezni magam. Aztán jött egy egészen kecsgetető állásajánlat a sátoraljaiújhelyi városi televíziótól – és én ezt el is vállaltam.

– Történt mindez...?

– Valamikor 1986 elején. Április elsejével kezdtem dolgozni Sátoraljaiújhelyen – ahol belecsöppentem egy olyan világba, amiről

nem is hittem, hogy Magyarországon még létezik. Móricz Zsigmond Rokonok című regénye kutya füle volt ahhoz képest, ami ott engem fogadott. Úgyhogy eldöntöttem, hogy itt aztán semmiképpen nem maradok tovább, mint amennyit nagyon muszáj. Aztán egyszer csak megkeresett Attila, hogy az alatt a három év alatt, amit Fehérváron töltött, sikerült elérni a Pelikán Terem renoválását, és ott a színház nyithatja meg a kamaratermet – és mit szólnék ahhoz, ha visszacsbítana engem Sátoraljaiújhelyről.

– Te meg nem duzzogtál sokáig...

– Nem bizony. A nyári szabadságom alatt sokat voltam Fehérváron, úgyhogy innen már úgy mentem vissza Újhelyre, hogy a zsebemben volt a kikérő. Augusztus 15-ével jöttem Fehérvárra, és lettem a Pelikán Terem művészeti vezetője – aztán ott is ragadtam jó tizenhét évig.

– Fix munkára érkezted, vagyis ez nem az a klasszikus szegénylegény történet, hogy leszálltál a vonatról egy ismeretlen városban, kis csizmáddal a nyakadban. Ezzel együtt mennyire volt könnyű vagy nehéz, hogy befogadjon a város?

– Ez főleg úgy volt alapkérdés, hogy ez a pár hónapos sátoraljaiújhelyi kitérő nem nagyon volt a köztudatban, tehát én mintha egyenesen Dunaujvárosból jöttem volna...

– Ami külön „jó pontnak” számított akkoriban...

– Igen, voltak nehéz pillanataim, megkaptam párszor, hogy miért nem maradtam Dunaujvárosban. Azt hiszem, azzal sikerült elejét venni a dolognak, hogy mindenkivel megértettem: én dunaujvárosi sem voltam – nem ott születtem, nem ott nevelkedtem. Volt azért Budapest, Szolnok, Kecskemét – belaktam ezt az országot elég rendesen. Másrészt sikerült azokkal az emberekkel szoros kapcsolatot kialakítanom, akiket már dunaujvárosi koromból is ismertem – ami nem feltétlenül jó barátságokat jelent, hanem kölcsönös tiszteletet vagy vitapartnerséget. Volt, akivel abszolút egyetértettünk szakmai kérdésekben, volt, akivel kevésbé – de még a viták is valahogy

készséggel tegyék lehetővé, hogy junius hó 1-én történő nagy ünnepségeik már az őszi padok elkészüljenek.”

„Havi 200 pengő fixszel, ma az ember könnyen viccel...” – szól az 1936-os filmből jól ismert dal. Abban az időben, amikor a 200 pengős fizetés sokaknak csak álom volt, a 100 pengős adomány igen nagyelkűnek számíthatott. Szerencsére a bőkezű jótékonykodás eredményeképp az akkor még hiányzó padok is elkészültek. Az alábbi idézet, a nyomtatott sajtóban már régen letűnt műfaj képviselője. Nézzük, milyen tavaszt jósol a gyertyaszentelői medve...

„A gyertyaszentelői medve prognózis remek, közeli tavaszt ígér erre az esztendőre, ami ellen senkinek nincsen kifogása. A barlangi meteorológus még sohasem tévedett s ebben az esztendőben alig bujt ki a meleg barlangból, megborzongott a kietlen, hűvös, borús világban, azután eltalált rokonlátogatóba. A tavasz tehát menthetetlenül itt van. A medvék kívül más jelei is vannak a zsenge évszak közeledtének a város falai között, ahol a medve aránylag ritka, szivesebben igazodik az ember az

utcák hangulata után. Ebben az időszakban ugyanis valami rejtélyes kis izgalom keletkezik a korzó hölgyei között, amit lehetetlen észre nem venni. Ismeretlen okból támad ez a könnyű, kedves kis izgalom, amittől kipírulnak az arcok s valami van a levegőben. Ilyen időpontban hallgattuk ki az alábbi kis diskurzust két elegáns hölgy között. A hölgyek a Kossuth utca közepén táboroztak s viharos üdvözlés után az alábbi meglepő kijelentés hangzott el:

– Mit szólsz hozzá, itt a tavasz?

– Hol drágám?

– Itt drágám!

Azzal felmutatott Radó kirakatára, amelyben hamvas színekkel megjelentek már az elegáns hölgyek tavaszi álmái. Azóta medve ide, medve oda, a fehérvári hölgyek szivesebben igazodnak az évszakokat illetőleg Radóék kirakata után.”

Az 1938-as újságcikkek közül ez az egyik kedvencem. Mennyivel ötletesebb és szellemesebb egy ilyenfajta reklám, mint a mostanában divatos, élénk színekkel, sokszor szörnyen megtervezett újsághirdetések.

Csitáry-Hock Dávid

Foto: Tibi Ádám

összekapcsoltak bennünket, mert a céljaink közösek voltak. És aztán az ember kalapja már megállt a fogason egy idő után.

– Volt egy pillanat, amikor ezt megérezted?

– Nem, ez inkább egy folyamat volt – sőt, lehet, hogy jóval hamarabb megszűnt, mint ahogy én rádöbentem, hogy már nincs meg az idegenkedés.

– Ennek a sorozatnak az a címe, hogy „Titkos helyek”. Olyan részeit keressük a városnak, amelyek valakinek valamiért fontosak. Te tudsz ilyen helyet Fehérváron?

– Számomra a legfontosabb ilyen hely a városban a Pelikán Terem. Nemcsak a munkám miatt, hanem számos magánéleti dolog miatt is, amit ott megéltem.

– Hiszen közel két évtized legnagyobb részét ott töltötted.

– Igen, ezt lehet így mondani. Volt sok éjszaka is, amikor ott dolgoztunk, beszélgettünk – igen, többet voltam ott, mint a lakásomban... Úgyhogy, ha olyan helyet vársz tőlem, ahol jól lehet sétálni, akkor ez a Pelikán Teremre nem érvényes.

– Vagy hát csak viszonylag rövid távokon...

– Igen, de ott ritkán sétáltunk. De azért nagyon szeretek visszagondolni azokra az időkre – pedig sajnos ez a hely mostanra már nem annyira meghatározó a fehérvári kulturális életben, mint az én időmben.

– Az ilyen, pezsgő életet élő tereknek van egyfajta közösségépítő hatása is?

– Szerintem egészen biztosan. Az ott dolgozók, fellépők, vendégek eleve alkottak egy közösséget – és egy másikat a közönség. Nem egyszer előfordult, hogy az előadás, öltözés, pakolás, villanyoltás után egy közeli vendéglőben láttam beszélgetni olyanokat, akik ott voltak a Pelikán Teremben aznap este. De látam én ott megszületni szerelmeket is – nem is mindig törvényes szerelmeket... És az egyik legemlékezetesebb élményem 1989 karácsonyáról, amikor egy gyerekeloadást játszottunk, a végén Horváth Gyszi azt mondta, hogy mindjárt indulnak a segélykamonok

Nagyváradra, dobjunk össze egy kis pénzt. Pillanatok alatt összejött egy elég komoly összeg, Gyszi meg elballagott a gyűjtőhelyre, és elmondta, mit akarunk a kamionra tetetni. Mert a legtöbben azt mondták: gyógyszert, meg játékot a gyerekeknek...

– Most elérékenyültél...

– Látod: még ennyi év után is... Mert annyi minden történt, és ezek annyira tiszta, egyszerű, szép dolgok voltak. Mert soha nem fogom elfelejteni, hogy amikor Cseh Tamás koncertje után a közönség már hazament, mi még maradtunk, és azt kértük: „muzsikálj még”. Aztán órák múlva Tamás azt mondta: „kiszáradt a torkom” – és akkor egy üveg bor is előkerült valahonnan, és még ment tovább a дума hajnalig. Sok ilyen volt...

– Ezekről az emlékekről nyilván gazdagabb, színesebb lett az, amit az „életem regényének” hívhatunk. De vajon „fehérváribb” is lettél az élményeid hatására?

– Hm. Nem nagyon tudom különválasztani ezt a kettőt. Az életem regénye itt íródik – ez már egy székesfehérvári élet regénye. Emberileg mindenképpen több lettem, sokkal több. Sokat töprengök azon mostanában, hogy mi miért nem lettem. Ha akkoriban megkérdeznék, ki vagyok, akkor azt mondom, hogy a Pelikán Terem művészeti vezetője vagyok, rendező vagyok, írók időnként ezt-azt, ennyi. Aztán elkezdtem magam másnak is érezni, de már sokkal csendesebben. Például attól, hogy ledoktoráltam, még nem érzem magam tudós embernek – és egyre kevésbé tudom megmondani, hogy mi vagyok. De hogy ki vagyok, azt biztosabban tudom. Az énképem sokkal erősebb – és ezt leginkább azoknak az élményeknek köszönhetem, amik a Pelikán Teremben értek. És természetesen ettől „fehérváribb” is lettem. Itt éltem, itt dolgoztam, és megtaláltam azt a szűkebb közösséget, aminek ténylegesen a hasznára tudok lenni. Az, hogy „az ország felemelkedéséért”, az túl tág. Kell találni valamit, ami mondjuk a családnál nagyobb, de egy járásnál vagy megyénél kisebb. Lehet egy falu. Vagy egy város – mint nekem Székesfehérvár. Mert ha sok mindent kapok egy várostól, akkor sokkal több mindent tudok adni is.

Török Péter

Alászállás Gál Csaba költővel

Nemrégiben látott napvilágot Gál Csaba harmadik verseskötete a Vörösmarty Társaság gondozásában. A kötet címe is sokat sejtető, talán egy dantei utazást ígér: *Az alászállás évei*. A szerzőnek tavaly jelent meg könyve *Magasabb szempont címmel a Napkút Kiadónál*. E két horizontról, magasságról és mélységről, s a közben megtett út élményeiről beszélgettünk Gál Csabával a könyv megjelenésének apropójából.

– Az első kötetednek a címe *Előhívás* volt, a mostanié pedig *Az alászállás évei*. Az utóbbinak, címe alapján talán negatívabb hangulata van. Lehet egy folyamat összegzésének tekinteni a címválasztást? Az előhívással megidézi a költő önmagát, most pedig alászáll az élet és a művészet legmélyebb bugyraiba?

– Első kötetem címe, az *Előhívás*, szándékom szerint nem önmagamra, inkább arra a folyamatra utal, ahogyan a vers megszületik, egy nem látható, gondolati szférából a látható világba csöppen. A költészet vagy bármilyen más művészeti ág előhívási folyamata ebben az értelemben hasonlít a közismert fototechnikai eljárásához. *Az alászállás évei* cím egyáltalán nem negatív. De ehhez engedj meg egy kissé hosszabb magyarázatot. A cím többértelmű, egyrészt jelenti a felszíneség helyett a tárgyak mélyrehatóbb vizsgálatát, tárgyak alatt értem a költészet tárgyát, vagyis ontológiai és etikai kérdéseket. Másrészt önkéntelen asszociációt vált ki az apostoli hitvallással, amely „Jézus alászállt a poklokra” kifejezéssel vallja, hogy Jézus valóban meghalt, és halála által számunkra legyőzte a halált és az Ördögöt, „aki birtokolta a halál birodalmát” (Zsid 2,14). Az apostoli hitvallás így folytatódik: harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe ... vagyis: alászállás nélkül nincs feltámadás. Ezért is választottam egy bibliai idézetet a kötet mottójául: „Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom.” Ezt már Keresztelő János mondja Jézusról. Tehát van egy fajta paradoxon jellege az alászállás szónak ebben az értelemben, ugyanis ez egy igaz paradoxon, amely olyan abszurdnak tűnő következtetésre vezet, ami mégiscsak igaz. Kérdésre ezek után a válaszom így talán már jobban érthető: az alászállás nem vereséget, kudarcot jelent, hanem a győzelem előfeltétele és

kezdetek. A címben szereplő másik kifejezés, az „évei” arra utal, hogy a valóságban nincsenek instant megoldások, nem lehet megspórolni az időt és energiát ahhoz, hogy a befektetéstől eljusson az ember a hozamig, vagy ha úgy tetszik, a magtól a gyümölcsig. Erre tipikus példa a hűség, ami „nem termelődik ki” egy pillanat alatt, erről szól a címadó verse a kötetnek.

– A kötetben szereplő verseket milyen szempontok alapján választottad ki?

– Tematikus ciklusokba rendeztem az utóbbi években született verseimet, kezdve a szerelemtől a küzdelmen, igazságon, rejtőzködésen, magányon, szabadságon, választáson, szenvedésen, felejtésen, bizalmon, nyugalmon és látomáson át, egészen a hűségig. Ehhez a 13 témához készített egy-egy illusztrációt Pék Eszter Anna, aki nem csak az illusztrátorom, de a feleségem is. Nekem ezek az illusztrációk nagyon tetszenek, nem szabarágóságok, önálló képzőművészeti alkotásként is megállják a helyüket. Volt is már belőlük egy kiállítás decemberben az AvantgardStúdióban. Ha minden igaz, a legközelebbi VÁR számban szintén találkozhat majd velük minden kedves érdeklődő.

– Mennyivel érettebb a mostani könyved az előzőhöz képest? Merre tart költői pályafutásod íve?

– Erre a kérdésre úgy érzem, igazából nem az én tisztem válaszolni, nem szeretnék dicsekedni. Ezt a részét rábírom hozzáértő kritikusokra. Szóban kaptam már pozitív visszajelzéseket olyan barátaimtól, akiknek a véleményére sokat adok. Hallottam olyan híreket is, hogy hamarosan szakmai kritika készül és jelenik meg rólam, illetve erről a kötetemről is, de nem akarom elkiabálni.

– A költészetet mennyire határozza meg a munkád?

– Engedd meg, hogy ne a saját szavaimmal válaszoljak, hanem idézzek a HVG tavaly év végi számában rólam is megjelent cikkből: „A Székesfehérvárott ítélező Gál Csaba Sándor polgári bíró azok közé tartozik, akik szerint a versírást és a törvénykezést semmiképpen nem ildomos összekeverni, még ha rokon vonás is bennük az igazságkeresés, akinek eddig megjelent három kötetében kétségtelül semmi sem árulkodik civil foglalkozásáról.”

– Feleségeddel zenekarotok is van.

– Ez leginkább stúdió-zenekarok nevezhető, bár adtunk már koncertet is, és készült egy profi videoklip a Folyik tovább című számunkhoz, megtekinthető a közismert videómegosztón. Egyébként zenekarunk a pRESIGN nevet viseli. Az utóbbi időben kissé bűvópatak jellege volt ennek a tevékenységünknek, de a napokban épp nekiláttam otthon egy zeneszerkesztő program segítségével a félkész második albumunk további munkálatainak.

– Melyek a további terveid, akár zene vagy írás terén? Mikorra várható a következő könyved?

– Egy ideje elkezdtem prózát írni, publikáltam novellákat és képzőművészeti esszét is a tavalyi évben. Emellett a versírást természetesen nem adom fel, és nagyobb hangsúlyt fektetek a zenélésre. Verseskötetet a közeljövőben nem tervezek kiadni, hiszen az utóbbi 3-4 évben három kötetem jelent meg, de folyóiratokban továbbra is szeretnék jelen lenni.

Heiter Dávid Tamás

Gál Csaba Az alászállás évei

ahhoz hogy leszállj évek kellenek a földön hűségesebb lenni nem feltűnőbb nem szebb mint egy száz éves fa koronája ami az egészéből láthatatlan a szikla repedései fájnak a szikla repedései fájnak a szikla repedései fájnak ahhoz hogy leszállj évek kellenek a földön hűségesebb lenni nem feltűnőbb nem szebb mint egy száz éves fa koronája ami az egészéből láthatatlan a szikla repedései fájnak a szikla repedései fájnak a szikla repedései fájnak

A jövő kedveltje

/Székesfehérvár/

amikor magasan szállok feletted sebeid észrevehetetlenek fekete eggedbe belekiáltom a fény nevét válhattál volna azzá amivé eddig nem lettél egyszer úgy gondolom már kiismertelek aztán meg mintha még mindig rejtegetnél valamit talán lényeged hogy összeálljon a kép széttöredezettség üres házhelyek rombolásra épült lakótelepek a jellegtelenesség emlékművei közt egy-egy színes holnap-hologram lebeg keresem köztük megvívott harcok értelmét ha nem találok addig álmodok benned folyót és megelevenedő köveket amíg beteljesül minden ígéret amíg pásztázó sugaraival kedveltjévé nem választ a jövő

Haraszti Zsolt a Pelikánban

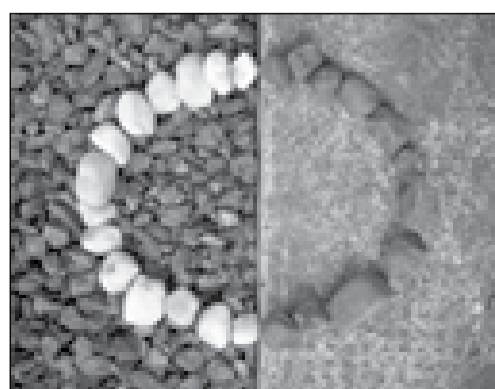
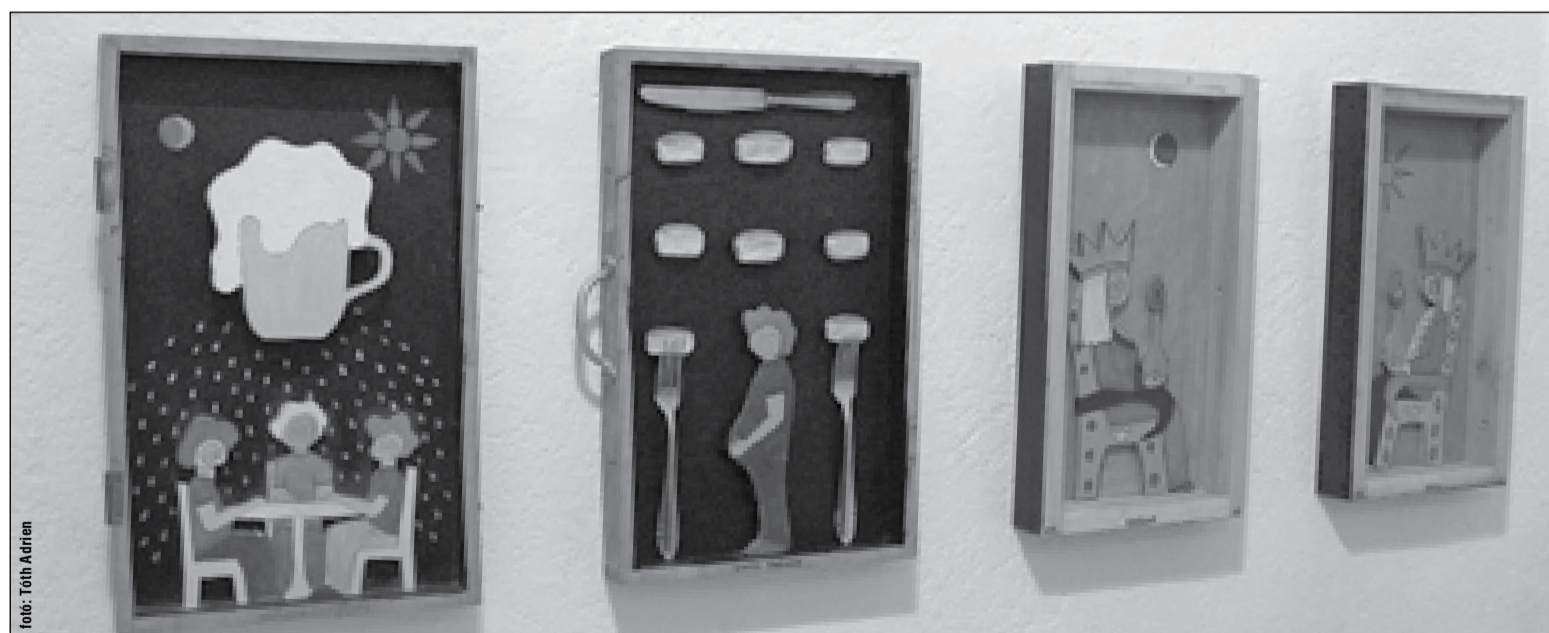
48 Ezzel a címmel várja a látogatókat február 15-ig a Pelikán Galériában Haraszti Zsolt tárlata.

Negyvennyolc alkotás, 48 év élettörténések összegzése. Haraszti Zsoltnál az életapasztalat humorrá válik, néhol kesernyés, néhol finom mosoly, valamikor pedig röhögős. Az alapanyagok a lehető legegyszerűbbek: maga a természet, homok, fa, kavics némi festékkel vagy csupán a dolgok párhuzamosa rendezésével. Na és a dobozok, amiknek kis mikrokozmoszok-tükrében felismerjük és megmosolyogjuk magunkat. Ebben a lecsupaszított mikrovilágban még inkább előretolakszik a nevetetheték és a játék. Mert alkotás és humor nélkül lehet élni, de minek? És eme véleményünkben nem engedünk a negyvennyolcból!

Tóth Adrién

Pelikán Galéria
Bejárat a Kossuth u. 3-13.
udvara felől

A civilek is segítenek az Emlékév lebonyolításában

Székesfehérvár Magyarország történelmi fővárosa. Ezt kell tudatosítani az emberekben a következő egy évben. Erre a megál-
lapításra jutottak a felek a Civilek Világnap-
ján tartott műhelybeszélgetésen, amelyen a
2013-as Emlékbizottság tagja, és több civil
szervezet vett részt a Fehérvári Civil Köz-
pontban.

A Fejér Megyei SM Egyesület, a Gaja Környezetvédő Egyesület, az Echo Innovációs Műhely és a Fejér Megyei Civil Információs Centrum tagjai egy vendégszerető, nyitott várost szeretnének láttatni az ide látogatókkal a következő hónapokban, ehhez viszont szükség van arra, hogy az itt lakók értsék és tudják, mit jelent az Emlékév. Az Echo Innovációs Műhely 2012 decemberében készített felmérése szerint a megkérdezettek egy harmada várja az Emlékévet. Ezt a nagyarányú várakozást kell ebben az évben programokkal, élményekkel megtölteni, hogy a fehérvári lakosok igenis büszkéek legyenek arra, hogy itt élnek, a történelem

körül veszi őket, és ezt most megmutathatják ország-világ előtt.

Percze Iлона, a 2013-as Emlékbizottság tagja elmondta: „A civil szervezetek elsősorban önkéntesekkel segíthetik az Emlékév zökkenőmentes lebonyolítását. A költségvetésünk

szűkös, ezért minden dolgos kézre szükségünk van.” Jelentkezni a 2013.szekesfehervar.hu honlapon lehet, ahol már meghaladja a 80 főt a jelentkezők száma.

Az egyes civil szervezetek is sorolták, mi-
ben tudnak segíteni az Emlékév során. Sipőcz

Sándor, a Fejér Megyei SM Egyesület vezetője jelezte, hogy több országos Sclerosis Multiplex rendezvényt Székesfehérváron tartanak majd, ők így tudnak hozzájárulni ahhoz, hogy országosan is terjesszék az Emlékév szellemiségét. Varga Gábor, a Gaja Környezetvédő Egyesület elnöke és Gárdonyi László munkatársa a rendezvények zöld lebonyolításában tudna segíteni, hiszen egy-egy nagyszabású esemény rengeteg szeméttel jár. A Fejér Megyei Civil Információs Centrum munkatársai: Sárszegi Brigitta és Kovács György a kapcsolatrendszerét ajánlotta fel, Berdó Erika Gabriella, az Önkéntes Pontok szakértője pedig segítőköt tud toborozni.

A felek egyetértettek abban, hogy van még tennivaló, nemcsak a programok szervezése, hanem lebonyolítása tekintetében is. Széles körű összefogásra van szükség, és az, hogy minél több információ jusson el a lakosokhoz, ebben pedig nagy szerepet kapnak a civil szervezetek is.

Simon Rita

Civilek a középpontban

A Civilek Világnapját ünnepelték 2013. február 1-jén a Fehérvári Civil Központban. Változatos programokkal közel 20 civil szervezet adott betekintést munkájába a nap folyamán.

A Fejér Megyei Civil Információs Centrum kezdeményezésére gyűltek össze a civilek és nem civilek múlt héten pénteken a Rákóczi út 25-ös szám alatt. 1997-ben nyilvánította február 1-jét a Civilek Napjának a Civil Parlament. Az eseményt először 1998-ban ünnepelték meg. A civilek napja arra hívta fel a figyelmet, hogy ha nem működnek kellő számban civil szervezetek, akkor az önkormányzatokra sokkal több feladat és felelősség hárul. Csak a civilek, a civil szervezetek felelősségvállalása, társadalmi munkája, jelenléte teheti jobbá az élet számos területét. 2013. február 1-jén erre emlékeztek a Fehérvári Civil Központban.

A program 11 órakor kezdődött, a TÁMOP 5.5.1 pályázatot mutatta be a SZÉNA Egyesület. Kis-

gyerekes családoknak nyújt segítséget a projekt, amellyel minőségi javulást érhetnek el az életükben. Mindezek után játékokra hívta az érdeklődőket Kecskés Márta, a Varázskuckó játékbolt tulajdonosa, tanárnő, aki a játék szerepéről beszélt az ember életében. Hasznos információkat szerezhetek az érdeklődők arról, hogy játszva is könnyen tanulhat nemcsak a gyermek, hanem az idősebb is. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy az előadás után több órán keresztül próbálgatták az egyes játékokat a fiatalok. Ezután bemutatkozott a Házban működő Esélyteremtési Iroda, valamint részleteket tudhattak meg az érdeklődők a Csillagkapu elnevezésű programról, amely az áldozattá válást szeretné megakadályozni, valamint segítséget nyújtani a már áldozatul esetteknek. A programot egy műhelybeszélgetés zárta, amelyen részt vettek a 2013-as Emlékbizottság tagjai, valamint több civil szervezet is.

Simon Rita

„A dal lélek nélkül csak üres hang”

Karacs Ildikó, a Móri Szociális Alapszolgálati Központ vezetője és a Családsegítő Alapítvány önkéntese nagy sikerű koncertet adott a Civilek Világnapján a Fehérvári Civil Központban. Ildikó évek óta énekel egy jazz zenekarban. Szerinte a családsegítés és a zene abszolút összeegyeztethető. Fontos a család, a gyermek, a lélek. Mint mondta: „a dal lélek nélkül csak üres hang.”

Bárki érintett lehet

Megnyitotta kapuit a Kőszárhegyi és a Polgárdi Önkéntes Pont 2013. január 25-én. A SZITI Szociális Egyesület „Bárki érintett lehet- Önkéntességgel az újszegénység ellen” elnevezésű TÁMOP-5.5.2-11/2-2012-0078-as számú pályázata 20 millió Ft támogatást nyert el önkéntes pont létrehozására egy ahhoz kapcsolódó önkéntességet népszerűsítő program mentén.

A 2012. november 1-jén elindult pályázat célja kettős: egyrészt két olyan önkéntes pontot létrehozni, ami ellátja a térségben a fogadó szervezetek és önkéntesek közötti közvetítői feladatokat, másrészt bevonni a lakosságot egy, az újszegénység jelenségét mérséklő önkéntes programba. A kistérségben kialakult újszegénység emberek egész csoportjait befolyásolja: ide sorolhatjuk az álláskeresőket, a kisnyugdíjasokat, az inaktív állampolgárokat.

A szociális ellátórendszer kapacitásbővítésé-
ként szükség van az önkéntesekre, az ő bevo-

násukkal új szolgáltatásokat tudnak nyújtani az Önkéntes Pontok a településeken.

A programsorán a kistérségen belül 15 kisté-
pülésen (Csőr, Úrhida, Sárkeszi, Nádasdladány,
Jenő, Lovasberény, Füle, Vereb, Sárszentmihály,
Pátka, Sárkeresztés, Iszkaszentgyörgy, Moha,
Zámoly, Szabadbattyán) 120 fő önkéntes segíti
munkájával az újszegénység problémájának
mérséklését, együttműködve a Kistérségi Szociális Alapellátási Központtal, illetve a helyi önkormányzatokkal. Az Önkéntes Pontban dolgozó szakmai koordinátor közreműködésével felméri a lakosság igényeit, hogy melyek azok a szolgáltatások, amelyekkel segíteni tudnának a mindennapokban: például az egyedülálló és idős embereknél igény szerint háztáji segítő, vagy időszaki gyermekfelügyeletet látnának el. Egy olyan szolgáltatáscsoport szeretnének kialakítani minden településen, amiből később mind a leendő önkéntes fogadó szervezetek vagy intézetek, mind a rászoruló családok igényeik szerint választhatnak.

Simon Rita

Mindennapi híreink

Volán Fehérvár néven működik tovább februártól az Alba Volán SC Öttusa Szakosztálya. Ezt Vörös Zsuzsanna szakosztály-igazgató jelentette be február 4-én Székesfehérváron. Ezzel egyidejűleg a város polgármestere azt is elmondta, hogy a költségvetési tervezet szerint a város 18,5 millió forinttal támogatja idén a sportág szakmai munkáját. Az önkormányzat azonban ezzel nem csak élsportot, hanem az utánpótlás nevelést is segíteni szeretné, hiszen ez is kiemelt fontosságú a város életében. Jelenleg mintegy háromszázan sportolnak a városban a Volán Fehérvár Öttusa Szakosztályának színeiben. A támogatás révén azt szeretné Székesfehérvár önkormányzata, ha továbbra is legalább ennyi gyermek lenne tagja a szakosztálynak az utánpótlás-nevelés területén.

Mintegy 500 programmal várja a látogatókat farsang utolsó hétvégéjén az ország 150 településének 175 közművelődési intézménye a „Kulturházak éjjel-nappal” programsorozat keretében. Az idén a Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával megvalósuló programsorozat aktív közreműködője lesz több székesfehérvári intézmény, így a Szabadművelődés Háza, az Öreghegyi Közösségi Ház és a Fehérvári Kézművesek Egyesülete is. A Szabadművelődés Házában többek között fehérvári zenekarok bemutatkozását hallhatják az érdeklődők, az Öreghegyen hagyományteremtő karnevált szerveznek, a kézművesek pedig a Rác utcai Kézművesek Házába várják a látogatókat, ahol a juhászat lesz a központi téma. A Fejér Megyei Művelődési Központ-Művészetek Háza többek között filmvetítésekkel, valamint egy Pesovár Ferenc emlékesttel is várja a látogatókat.

Székesfehérváron is jelentős összefogás körvonalazódott az elmúlt időszakban a rákellenes harcban – hangzott el a Rák Világnapja kapcsán tartott sajtótájékoztatón a megyeszékhelyen. A felvilágosító, megelőző munkában résztvevő szakemberek túlélőkkel és Dr. Súlyom Olimpiával, a Nemzeti Rákregiszter vezetőjével közösen hívták fel a figyelmet a rosszindulatú daganatos megbetegedések megelőzésére. Mint elhangzott, a székesfehérvári statisztikák nagyjából megegyeznek az országossal, viszont a hörgő- és tüdőrák esetek száma alacsonyabb a térségben a magyar átlagnál. A város önkormányzata kidolgozott egy egészségfejlesztési tervet, amelyben nagy hangsúlyt fektetnek a megelőzésre. Ennek jegyében évente számos szűrővizsgálatot szerveznek, valamint lehetőséget adnak a város lakóinak az ingyenes sportolásra.

Jelentős múzeumpedagógiai munka segíti Székesfehérváron a helyi gyűjtemények, tárlatok korszerű és élmény alapú feldolgozását. A lehetőségek tudatosabb felhasználása érdekében fontos kezdeményezés indult tavaly a székesfehérvári turisztikai szervezet részéről. A látogatóknak elsősorban a turista szezon ideje alatt élményszerű és családi programokat kínálnak a múzeumokban tartandó színes foglalkozások, így 2013-ban

szombatonként a város más-más intézménye, egyesülete várja a családokat és a turistákat.

Közel 300 köbméter illegális hulladékot számoltak fel az elmúlt évben Fejér megyében a Gaja Környezetvédelmi Egyesület által kiírt Tájébesztet programban. A civil szervezet felhívására 24 közösség, összesen 1414 segítőtve részt vett a környezetvédelmi akcióban. Az önkéntesek munkája 2012-ben a 3-4 millió forintos értéket is elérheti. A környezetvédelmi program meghirdetői azonban nem csak megtisztítani szeretnék a környezetet az illegálisan lerakott hulladéktól, de azt kívánják elérni, hogy az adott területre a továbbiakban is figyeljenek az önkéntesek, mondta Gárdonyi László, a Gaja Környezetvédelmi Egyesület munkatársa az akcióban részt vett közösségek számára rendezett ünnepségen.

A tavalyival megegyező mértékű cafeteria ellátásban részesülnek a székesfehérvári önkormányzat alkalmazottai ebben az évben is. Bár a költségvetési egyeztetések még folyamatosan zajlanak, a város polgármestere bejelentette, hogy az önkormányzat idén is biztosítja a munkavállalónak béren kívüli juttatásként a cafeteria-t, ami mintegy kétezer munkavállalót érint a városban. Ez éves szinten közel bruttó 257 millió forintos támogatást jelent. A cafeteria-juttatásokra az összeg nagyságrendje miatt közbeszerzési eljárást kell lefolytatni, így várhatóan május-június hónaptól számíthatnak rá az érintettek, ám akkor januárig visszamenőleg kapják meg a juttatásokat.

Szakmai tanácsadó testület alakult Fejér megyében a tüzesetek megelőzése, az emberélet védelme és a károk mérséklése érdekében. A tüzmelőzési bizottság a jövőben tanácsadással, javaslatokkal és a kommunikáció terén is segíti a hatékonyabb tüzmelőzési munkát. Az elmúlt évek országos tapasztalatai azt mutatják, hogy az állampolgárok és a gazdasági társaságok vagyontárgyaiban jelentős mértékűt olt a tüzek okozta kárérték, az ipari ágazatban pedig a tüzesetek miatti termelés kiesés a tűzkár értékének többszörösét is elérheti. A tüzmelőzés érdekében folytatott preventív propagandát több milliárdos megtakarítást eredményezhet a nemzetgazdaságnak, ezért tavaly év végén létrejött az Országos Tüzmegelőzési Bizottság, és a minél hatékonyabb területi preventív tevékenység érdekében most a Fejér Megyei Tüzmegelőzési Bizottság is.

Rangos nemzetközi utánpótlás kosárlabda tornát rendezett az Alba Regia SC és a Dávid Kornél Kosárlabda Akadémia január 31-e és február 3-a között Székesfehérváron, amit a 2013-as Szent István Emlékév programjaihoz csatlakozva szerveztek meg. Az eseményen többek között a Real Madrid, a Bayern München, a Cibona Zagreb és az Olimpija Ljubljana fiataljait látta vendégül a házigazda fehérvári együttes. A kupa megrendezéséhez a társasági adókedvezmény adott lehetőséget, így a találkozókra ingyenes volt a belépés a négynapos eseményen.

Minden gyereknek a családban van a legjobb helye – hangzott el a nevelőszülői hivatást és örökbefogadást népszerűsítő országos konferenciasorozat székesfehérvári állomásán, a Megyeházán. Kothencz János, az Ágota - Álami Gondoskodásban Élő és Veszélyeztetett Fiatalok Támogatásáért Alapítvány elnöke elmondta, hogy Magyarországon csaknem 21.500 gyermeket, fiatalot segít és támogat a hazai gyermekvédelem. A gyermekvédelmi gondoskodásban élők csaknem fele azonban

még mindig nem talált családra, hanem gyermekotthonban vagy lakóotthonban él. Ennek érdekében, hogy ezek az arányok változzanak, az alapítvány országos konferenciasorozatot indított. Deresnő Tanárki Mária, a Fejér Megyei Gyermekvédelmi Központ igazgatója a konferencia kapcsán elmondta, hogy az intézmény 730 gyermekről és fiatalról gondoskodik, közülük 458-an családoknál élnek. A 3 és 12 év közöttiek közül mindössze tizennyolcan élnek gyermekotthonban. Az igazgató azt is elmondta, hogy egy többéves fejlesztés eredményeként sikerült komoly nevelőszülő hálózatot kiépíteni a megyében.

Helló meló...

...vagy Hello Work. Hivatalosan ugyanis ez az elnevezése annak a programnak, amelynek keretében a Civil Centrum Közhasznú Alapítvány és a Látássérültek Regionális Közhasznú Egyesülete egy akadálymentes portál, a www.hellowork.hu segítségével megváltozott munkaképességű emberek állásközvetítését végzi.

A honlapon keresztül az álláskeresőknek és a vállalatoknak ajánlanak lehetőséget, hogy megtalálják a legmegfelelőbb szakembert céljaik eléréséhez. A hellowork.hu oldalon ingyenesen biztosítják az állásfeltöltést, a közvetítést a gazdaság azon szereplőinek, akik megváltozott munkaképességű emberekkel szeretnék csapatukat erősíteni. Ha pedig nem tudják a munkáltatók, hogy merre induljanak,

szívesen állnak rendelkezésükre. És ezt tették azon a rendezvényen is, amit a Gazdaság Házában szerveztek meg február 5-én. Itt munkáltatók és megváltozott munkaképességű munkavállalók találkozhattak és ismerhették meg a program szolgáltatásait, azt a honlapot, amely már üzemel, és amelynek segítségével a remények szerint a jövőben a régióban sok munkáltatónak és munkavállalónak tudnak segítséget nyújtani.

TERJESZTÉS

A Székesfehérvár és Vidéke a következő helyszíneken lelhető fel:

Árpád Fürdő – Kossuth u. 12.
 Árpikép Galéria – Kossuth u. 3.
 A Szabadművelődés Háza – Fűrdő sor 3.
 Budai úti könyvtár – Budai út 44-46.
 Caffé Mauro – Kossuth u. 4.
 Fehérvári Civil Központ – Rákóczi út 25.
 Gárdonyi Géza Művelődési Ház és Könyvtár – Sóstó 1.
 Gazdaság Háza – Hosszúsétátér 4-6.
 Hiemer-ház – Oskola u. 2-4.
 Hermann László Zeneiskola – Városház tér 3.
 Hetedhét Játékmúzeum – Oskola u. 2-4.
 Kodolányi János Főiskola – Sörház tér 1.
 Macher Kft. – Sóstói út 1.
 Papírgaléria – Oskola u. 11.
 Pátia Kávéház és Étterem – Városház tér 1.

Pelikán Galéria – Kossuth u. 3-13. udvara
 Polgármesteri Hivatal – Városház tér 1.
 Semiramis kávézó – Mátyás király körút 1.
 Vajda János Könyvesbolt – Fő u. 2.
 Városi Képtár – Deák Gyűjtemény – Oskola u. 10.
 Vörösmarty Mihály Könyvtár – Bartók Béla tér 1.

És természetesen a lista folyamatosan bővül. Ha Ön is szeretne csatlakozni, keressen bennünket elérhetőségeinken.

